

MRA - negasjonen i vår kultur

Herr Audun Magnus er tydeligvis vel på det rene med hva han selv sier som innledning til MRA's skuespill. Man skulle ikke alltid tro det var tilfelle når det gjelder Moralsk Opprustning. Bevegelsens skriftlige og muntlige ytringer kjennetegnes jo nettopp av manglende kritisk tenkning, og overskudd av ukritisk skryt.

Likevel er det ikke herr Magnus som har uttalt de påstander i vår reportasje som han mener er ukorrekte. Jeg kjenner ikke vedkommende persons navn, men jeg har allerede i min personlig underteignede artikkel dagen etterpå, onsdag 24. juli, gitt en presis angivelse av hvem jeg siktet til («Helten» — hovedpersonen i «Stigen»), og avlevert et absolutt korrekt referat av hva vedkommende sa. Jeg gidder ikke engang gjenta setningen her. Jeg går ut ifra at mennesker som ennå ikke har sluttet å tenke, enten har lest hva som sto i artikkelen, eller kommer til å bla opp i avisen for å lese den, og for dem som har sluttet å tenke, vil det så likevel ikke nytte å repetere sitatet.

Herr Magnus bør, selv om han ikke personlig uttalte den mest direkte beskyldningen mot våre myndigheter (det er nemlig overhode ingen tvil om at beskyldningene var rettet mot myndighetene i kongeriket Norge), gå litt stillere i korridorene, og ikke rasle for meget med sitt nøkleknippe til Paradis og Helvete. Når Audun Magnus siterer Audun Magnus må en kunne gå ut ifra at sitatet er rett (husk: Absolutt ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet). Jeg siterer Magnus sitat av Magnus: «Krisen i verden i dag er ikke av politisk eller økonomisk art, men den bunner i karakterbrist hos menn i ledende stillinger».

Jeg tillater meg en liten definisjon: Herr Magnus slår fast at verden er inne i en krise, og at krisen skyldes karakterbrist hos menn i ledende stillinger. (Ubestemt form, flertall). En verdenskrise er ingen liten krise, og en verdenskrise kan da heller ikke (neppe) forårsakes av bare en mann (MRA ser jo bort fra alle historiske, økonomiske, og sosiale forutsetninger), det må med andre ord være et helt kobbel av amoraliteter som styrer vår verden.

Jeg skal nevne endel av de organer som ifølge denne definisjon må være belemret med en ikke liten last av individuelle karaktervrak: FN (hvor Norge er medlem), NATO (hvor Norge er medlem), Warszawapakten, de forskjellige kontinentale politiske, økonomiske og kulturelle samarbeidsorganer, og nasjonale myndigheter verden over (deriblant Norge). Det er en i den grad generaliserende beskyldning, at den praktisk talt kan

rettes mot hvem som helst. (Bare ikke MRA!?)

Enda verre er de uhyrlige påstander MRA gir uttrykk for i sin annonse (helsides) som ble innrykket i en rekke større norske aviser i vår. Moralsk Opprustning er mot: «Menn i nøkkelstillinger som på grunn av sympatier eller perverse tilbøyeligheter dekker spioner og landsforrædere». Hvilke menn i nøkkelstillinger, om jeg tør spørre?

MRA er mot: «Pressefolk som misbruker sin frihet til å under slå nyheter, spre løgner og undergrave folks begreper om rett og galt». Hvilke pressefolk?

MRA er mot: «Forfattere, iscenesettere og kritikere som opphøyner smuss til kunst og stenger den kunst ute som står for renslighet, tro og menneskeverd». Hvilke forfattere, iscenesettere og kritikere?

MRA er dumhetens forum. Det er ikke tenkende mennesker som maler umorale med bred, svart pensel over hele vårt samfunns liv. Enhver som har bevart sitt kritiske blikk, vil finne en skala av nyanser i menneskenes samliv. Det må være slik, fordi menneskesamfunn verden over er tuftet på vidt forskjellige fundament. De spørsmål Sokrates stilte sine elever for omlag 2400 år siden, den måte han førte sine debatter på, hans evne til kritisk å gjennomprøve konklusjonene, har dannet mønster for hele den vestlige sivilisasjon. Den greske kultur er gjennom historiens gang blitt vår kultur. I nyere tid er denne kulturs innerste innhold, dens kjerne av definerende, logisk tenkning, utdypet i en lang rekke vitenskaper som alle

Forts. siste side (9)

15.04.030

(9)

fører sine utløp tilbake til filosofien.

Men vi oppdager også noe mer i vår tid. Vi øyner fordømmelsen, reaksjonen mot den kultur og sivilisasjon som er skapt. Den fordømmelsen som spekulerer i lettvinde påstander, i intellektuell og estetisk fornedrelse, i billig, lettomsattelig livsvisdom, i pervers råskap og hyklerisk be kjennelse. MRA bærer denne reaksjonens karakter i seg. Stilt overfor en verden som i revolusjonerende utvikling på godt og ondt blander deres fantasi og moralske holdning, er der mennesker som lukker øynene og sier: Vi skal redde verden. Vi tror på absolutt ærlighet, absolutt renhet, absolutt uselviskhet og absolutt kjærlighet. Vi skal drive råskapen ut. Bli med oss, så er vi frelst, og vi skal frelse verden.

Så åpner disse mennesker øynene igjen og ser intet annet enn sin egen herlighet. De mest forstokkede ser kanskje ikke den gang. Den gamle regel, den som ikke er med oss er mot oss, bringes til hellig anvendelse, og den generaliserte dumhet i propaganda og agitasjon forkynnes for alt folket. Det spilles på følelser, på puritansk moral, og på lettjøpte politiske slutninger.

—Det er mennesker som faller for slikt. Mange gode, snille og harmløse mennesker. De tror MRA kan løse verdens problemer med sin infantile omvendelsesteknikk. Fordi bevegelsen postulerer endel etiske normer som svært mange kan godta.

I sin mangel på positive konklusjoner, blir hele MRA's holdning i seg selv en negasjon. Jo mer elendighet, jo mer å utbasunere i propagandaen. Dess flere verdenskriser, desto ster-

NORDLYS 30.07.63

... VÅR KULTUR

kere beviser for at MRA har rett. Problemene snus på hodet. Det er ikke problemene som skal granskes og løses. Det er problemene som skal innredes i MRA's moralske kjøkken. Ett skap for perversitet, ett for karakterløshet, ett for politisk svindel, og en diger avløpsvask som skal ta imot alt det propagandistiske skittvann som MRA koker ut i sin husholdning.

MRA hevder at den, og den alene, kan bekjempe kommunismen, den gudløse. Og hvis vi hitsetter den tvilsomme sannhet i ordtaket, med ondt skal ondt fordrives, har bevegelsen faktisk rett: På samme måte som kommunismen i enkelte situasjoner har visst å utnytte kaos og elendighet til sin, og bare sin fordel, bruker MRA samfunnets svakeste sider til sine ervervsmessige formål. Men kommunismen som ideologi har likevel ett fortrinn som MRA mangler, den nøyer seg med proklamasjoner om materialistiske former. Samfunnets materielle profil gir selvsagt impulser til dets immaterielle legning, men MRA overser totalt de materielle systemer, og reiser sine ideologiske byggeklosser på kulturens søppeldyngde. Kan resultatet bli annerledes? Kan intoleransen finne noe sikrere tilholdssted?

Det er mange mennesker som under henvisning til sitt religiøse syn finner tilslutningen til MRA rimelig. Men har disse mennesker tenkt over hvilken ideologi de lar seg omfavne av? Er det virkelig så enkelt at de Bibelens bud som ble nedskrevet på to steintavler og som har vært forsøkt etterlevet gjennom årtusener, med et propagandistisk armslag skal kunne omsettes i almen gyldighet i hele menneskeheten, fordi der finnes en bevegelse, MRA, som hevder å være den eneste og reieste? Hvor er f. eks. tilslutningen til budet: Du skal ikke slå ihjel? «Intelligent trygging av nasjonens sikkerhet», sier MRA og reiser til sine verdenskongresser med militærfly. Alt er mulig for MRA, bare ikke det viktigste: Å tenke.

Bjørn Hansen.

Mann-Mening

Om humor!

Biskop Monrad Norderval slår i bladet «Tromsø» lørdag 27. juli uomtvistelig fast at han helhjerret støtter MRA — «i de store linjer», da. En av MRA's «store linjer» er å rette beskyldninger mot «menn i ledende stillinger» for perversjon, for uhederlighet, for korrupsjon og svindel, for å dekke spioner og landsforrædere, og ikke å være karaktersvake. Etter «teaterforestillingen» i Hegge lia 17. juli d.å. ble en antydning av dette slag rettet mot norske myndigheter.

Biskop Norderval synes det er komisk at pressen reagerer på slikt, at pressen påpeker det besynderlige samrøre mellom enkelte deler av forsvarrets avdelinger og en (uomtvistelig) politisk preget bevegelse som MRA. (Ytterliggående antikommunistisk, selv om den påberoper seg upolitiskhet).

Biskopen dokumenterer en meget høyt utviklet humoristisk sans. Norske myndigheter korruperte og seksuelt utskjeide? Reagerer avisene på slikt komisk! — «Det virker aldeles latterlig! — «Svulmende ballonger som det er den letteste sak av verden å stikke hull på».

Meget komisk!

Bjørn Hansen.